

**زور دۇن ساپىرى**

# عاناپورا

(2)

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىيياتى

زوردۇن سابىر

# عانا يۈرۈج

تارىخىي رومان

( 2 )

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلىرى نەشرىياتى

«ئانا يۇرت» رومانىنى تەكشۈرۈپ بېكىتكۈچلەر :  
ئابدۇشۇكۇر تۇردى ، ئىمىن ئەخمىدى ، ئابىلەت تۇردىن ،  
ئابدۇكېرىم راخمان ، مەمتىمەن هوشۇر ، سۇلتان ھاشىم ،  
ئازات سۇلتان ، نجات مۇخلۇس

مەسئۇل مۇھەممەدرىزلىرى : مەسئۇت خالىت  
ئابىلەز ئابباس  
مەسئۇل كورىپكتورلىرى : ۋەلى زەيدىن  
مۇقاۇنى لايىھىلىگۈچى : نۇرمەھەممەت توختى

## ئانا يۇرت

(تارىخيي رومان)

(2)

ئاپتۇرى : زوردۇن سابىر

\*

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىيەت نىشر قىلىدى  
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت بولى 100 - قورۇ ، پ : 830001)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتلەدى  
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇندىا بېسىلىشى

ئۆلچەمى : 850×1168 مم ، 32 كەسلام ، باسما تاۋىقى : 17

2000 - يىل 11 - ئاي 1 - نەشري  
2006 - يىل 12 - ئاي 6 - بېسىلىشى

ISBN 7 - 5371 - 2970 - 3/I • 988

باهاسى : 26.00 يۈمن

(ئۆز كىتابنىڭ ئومۇمىي باهاسى : 00.00 يۈمن)

بېسىلىشتا، تۈپلەشتە خاتالىق بولسا نەشriyatiلىق ئۇزۇتىڭ ، بېگىشىپ بېرىمىز

**图书在版编目(CIP)数据**

故乡—母亲：维吾尔文/祖尔东·沙比尔著. —乌鲁木齐：新疆青少年出版社，2000—11

ISBN 7-5371—2970—3

I. 故… II. 祖… III. 长篇小说—中国—当代—维吾尔语  
(中国少数民族语言) IV. 1 247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(1999) 第 69552 号

# **故乡—母亲** (维吾尔文)

(历史长篇小说)

**(2)**

**祖尔东·沙比尔 著**

---

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路 100 号 邮编:830001)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

850×1168 毫米 32 开 17 印张

2000 年 11 月第 1 版 2006 年 12 月第 6 次印刷

---

ISBN7—5371—2970—3/I · 988 定价:26.00 元

(三册书总定价:78.00 元)

如有印刷装订问题请直接同出版社调换

غۇلجا گىمنازىيىسىگە مۇئەللەم بولۇپ كەلگىنى ئۇنىڭ  
جازالانغىنى. ئۇ نېمە ئۈچۈن جازالانغىنى بىلمىدۇ. ئۇرۇمچى  
دارىلەمۇئەللەمن مەكتىپىدىن نېمە ئۈچۈن 1939 - يىلى ئىلى  
گىمنازىيىسىگە يۆتكىلىپ كەلدى. مانا ها زىر بۇ يەردە ھەربىز  
كۈنى دەكە - دۇكە ئىچىدە ئۆتىمەكتە.. دادسى مامۇت سىجاڭغا  
يىچىڭ بولغىنى ئۈچۈنمۇ؟ ياكى ئۆزى تاشكەنتتە ساگو (ئۆتتۇرا  
ئاسىيا دۆلەتلەك ئۇنىۋېرىستېتى) يېنىدىكى مەمۇرىي ھوقۇق  
فاكۇلتېتىدا ئىككى يىل ئوقۇپ ماركسىزم - لېنىزىمىنى ئۆگەد.  
نىۋالغانلىقى ئۈچۈنمۇ؟ ياكى گىمنازىيىدە ئۇنىڭ تەسلى بىلەن  
نۇرىخا ئوخشاش ئوقۇغۇچىلار قوللىرىغا قورال ئېلىپ خەلقنى  
زۇلۇمدىن قۇتۇلدۇرۇشقا جان پىدا قىلغانلىقى ئۈچۈنمۇ؟ ...  
مۇئەللەم ئوقۇغۇچىلىرىغا نېمىلەرنى دېمەيدۇ؟ ئۆزىنىڭ  
ئىنسان، تۇرمۇش ۋە ئىستىقبال توغرىسىدىكى يېڭىلىقلەرىنى  
ئوقۇغۇچىلىرىغا دېمەي كىمگە دەيدۇ. «ھەممىلا ئىشتا خەلق  
تەرىپىدە تۇرۇش، خەلقنىڭ ئارزۇسىنى ئۆزىنىڭ كۈرەش نىشانى  
قىلىش، ھەقىقت ۋە گۈزەل ھاياتقا ئۆز خەلقنى ئۇندەش ۋە  
شۇلار ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا ئىلها ملاندۇرۇش» دېگەندەك زا.  
مان خالايدىغان سۆزلەرنى فىزىكا، ماتېماتىكا دەرسلىرىنىڭ ئا.  
رېلىقلەرىدىمۇ دېمىسە ئۇ قانداقمۇ مۇئەللەم بولالايدۇ؟ تۇرپان  
شەھىرىنىڭ غەربىدىكى يارغول ئەتراپىدا، توپلىرى قىزىل ۋە  
قاتىق بەش بۇلۇڭ يېزىسىدا يېگىرمە بىر جان بىر كىچىككىنە  
ئۆيىدە ياشايدىغان نامراتنىڭ بالىسى، بىر چەتتىن شەھەر سىرتىد.  
دىكى ئەسقەر حاجى كاربىزىدىن ئېشەك بىلەن سۇ توشۇپ سېتىپ  
پۇل تېپىپ، بىر چەتتىن ئاپىسىنىڭ ئىنلىرى بىلەن باشلانغۇچ

مەكتەپتە ئوقۇپ يۈرۈپ، لېتىپ ئەپەندىمدىن لاتىنچە يېزىشنىمۇ ئۆگىنىۋالغان غىيرەتلىك، ئىدراكلىق بالا خەلقىگە ئۆزىنى بې- خىشلاشنى ئۆگەنمەي، نامراتلارغا ياخشى كۈن تىلىمەي تۇرالايت- تىمۇ؟ 1935 - يىلى قەشقەردە مامۇت سىجاڭنىڭ ياردىمىدە تاشكەنتتە ئوقۇشقا ئىمتىھان بىرگەندە ئۇنىڭ ئاشۇ لاتىنچە يېزىق- نى بىلگىنى تازا ئەسقانقان. ئۇ تاشكەنتكە بېرىسپ بۇ دۇنيادا راھەت - پاراغەت دېگەننىڭمۇ بارلىقىنى كۆردى. نامراتلارنىڭ بالىلىرىمۇ كاستۇم - بۇرۇلما، پەلتۇ كىيسە يارىشىدىغانلە- قىنى، بىر تىيىن خەجلىمەيمۇ كۈنگە تۆت ۋاخ تاماق يېيدىلەيدى. خانلىقىنى كۆرۈپ سوۋېت سوتىسيالىزم دۆلىتىگە چىن قەلبى- دىن ئەقىدە باغلىدى. ئەتىگەنلىكى بولما، سۇت، ۋارىنلەر، چۈشتە ماكارۇن (قولداما)، ۋېرىشىل (ئۈگىرە ئاش)، كات- لىت، بورش (كاپۇستا شورپىسى)، سۇپ (كۆكتات شورپى- سى) دېگەن تاماقلار بىلەن ئوزۇقلۇنىش بەشبۇلۇڭ يېزىسىدا نان بىلەنلا غىزالىنىپ ئۆگىنىپ قالغان بالا ئۈچۈن بىر كارامەت ئەمەسمىدى؟ سىم كاربۇرات، يوتقان - كۆرپىلەر، كېيمىلىرىنى بىر يۇتكىلىپ تۈرىدىغان پراستىنا، كىرلىكلەر، كېيمىلىرىنى بىد- كارغا يۈيۈپ بېرىشلىرىچۇ؟ ئۇنىڭ مەخسۇس 182 - نومۇرلۇق مۇلازىمەت ساندۇقى بار ئىدى. ئۇنىڭ ھەممە ئىشى شۇ نومۇر بىلەن پۇتهتى. ھەر ئايدا شۇنچە كۆپ پۇل ئايلىق بېرىشلىرىچۇ تېخى؟ شېڭ دۇبەننىڭ ھازىر بېرىدىغان ئايلىقىمۇ ئۇنىڭغا يەت- مەيدۇ - دە ... ئۆزىنى شۇنداق ئەتنىۋارلاپ، ئەمگە كېنىڭ بالىسى دەپ بېشىغا كۆتۈرگەن سوۋېت دۆلىتىنى ئۇ نېمىشقا ماختىمىسۇن؟ ئۇ ھەممىنى ئويلىدى، سېلىشتۇردى، تۇرپاننىڭ ئىككى كىلو- مېتىرغا سوزۇلىدىغان ئۇستى بورا بىلەن يېپىقلقى بازىردا يالىڭاج دېگۈدەك ئولتۇرىدىغان جەنۇبىي شىنجاڭدىن چىققان دە- ۋانلىر كەچ كىرگۈچە تۇرپاننىڭ چوغىدەك ئىسىق ھاۋاسىدا كۆيۈپ، تۇخۇم كۆمسە پىشىدىغان توپلىقىنى دەسىسەپ يۈرۈپ

سۇ توشۇپ ، ئوتۇن سېتىپ قورسىقىنى ئارانلا باقالايدىغان نام-.  
راتلار ھەر ۋاخ تامىقىدا ئۇنىڭ ئۇستىلى ئالدىدا پەيدا بولاتنى .  
ئۇلارمۇ ئادەم ، ئانلىرى «ئىڭ» لەپ تۈغۈلغاندا ئۇلارنىمۇ پاكىز  
سۇدا يۇيۇپ باغرىغا بېسىپ خۇشال بولۇپ : «بەختىڭ بۇ دۇنيا»  
دېگەن . لېكىن ئۇلار بەخت بىلدەن ئۇچرىشالىدى ، بەلكى ئۆ-  
مۇربوبى ئۇچرىشالمايدۇ . شۇنداقلارنىڭ بەختى ئۇچۇن تىرىشىش-  
نىڭ نېمىسى يامانكەن ؟

ئىلى گمنازىيىسى بىر مەھەل ماركىسىزم - لېنىز منىڭ  
تەشۇقات ئورنىغا ئايلانغاندا ، ئوقۇتقۇچىلاردىن بۇ بىلىمنى بىلـ.  
مىگەنلەر نادان ، قالاق ھېسابلانغان . مانا ئەمدى ئاشۇ نادانلار  
ئەتتۈزۈلەنماقتا . ماركس ، لېنىزنىڭ رەسمىلىرى ، كىتابلىرىمۇ  
چەكلەندى ، ئۇنى ئەتتۈزۈلەنگۈچىلار مانا ھازىر تەھدىت ئاستىدا .  
مانا ، بىياتىن بېرى تەتىرىبىيە مەيداننىڭ چۆرسىدىكى ياغاچ  
بەندىڭدە ئولتۇرۇپ خىيال سۈرۈۋاتقان تۇرپانلىق يىگىت —  
تاشكەنتچى مۇئەللەم ساتىtar سادىروف ئورنىدىن ئوردى . ئاسما  
مايكىا كىيىگەن تەتىرىبىيە مۇئەللەمى قولىغا ۋالبۇل توپنى  
ئېلىۋېلىپ ھىجىيىپ ئۇنىڭ ئالدىغا كەلمەكتە . سادىروف ئۇنىڭ  
بىلەن كۆز ئۇچراشتۇرۇشنىمۇ جىنايەت ھېسابلايتى . چۈنكى  
ئۇنىڭ كاساپىتىدىن گمنازىيىنىڭ ئەڭ ياخشى ئوقۇغۇچىلىرى  
ھازىر تۇرمىدە ، نه - نەلەرde سەرگەردان .

— سادىروف ! — دېدى ئۇ ھىجىيىپ يېقىنلاپ ، —  
ئەتە تەتلەن ، تەتلەنلى نەدە ئۆتكۈزۈمە كېسىز ؟  
— تېكەستە ! — دېدى ئۇ سوغۇقلا قىلىپ .  
— ئائىلىسام خونخايى تەرەپكە ، ئەۋلىيا چوققىغا چىقىپ  
دەم ئالغۇدە كىسىزغۇ ؟

— قۇلىقىڭىز بىك ئۇزۇنکەنぐۇ ، مەن ئەتلا تېكەسەكە ماڭىمەن . خاتالىشىپ خونىخايىنىڭ يولىدا ئىزچىلىق قىلىپ يۈرۈمەڭ — دە !

— مېنى دېسىڭىز نىلقىغا ئوقۇغۇچىلىرىڭىزنىڭ يېنىغا ، چىقىڭى سادىروف ، سىزمۇ مائىا تەنە قىلغىلى تۇردىڭىزمۇ ؟ مەن بىر تەنەربىيە مۇئەلللىمى ، خەلقنىڭ بەدەن قۇرۇلۇشىنى ياخشىدە لاش مېنىڭ ئارزۇيۇم .

— بەدەن تۈرمىدە ياخشىلانمايدۇ — دە . ئاڭلاب قويۇڭ ، گېرمانلار كەينى — كەينىدىن مەغلۇپ بولۇپ چېكىنگىلى تۇردى ، ياپۇن پاراخوتلىرىنى ئامېرىكا ھاۋا ئارمېيسى دېڭىزغا چۆكۈرمەكتە . ھەدقانىيەت ھەممىلا جايىدا غالىب كەلمەكتە !

— سىز نېمە دېمەكچى ، سادىروف ، نۇرىدىن ئەپۇ سوراڭ دېمەكچىمۇ سىز ؟

— بىر ئوبىدان ئوقۇۋاتقان بالىلار پۇتتۇرىدىغان چاغدا تۈرمىگە كىرسە ، تاغلاردا قېچىپ يۈرسە ، ھەربىر ۋىجدان ئىڭدە سىنىڭ ئىچى ئېچىشىدۇ دېمەكچىمەن !

— سىز مېنى ۋىجدانسىز دېمەكچىمۇ ؟

— مەن ئۇنداق دېمىگەندىمەن ؟

— گېپىڭىزدە شۇ مەنە بار ، ئەپەندىم .

— سىزنىڭ بۇرمىلاش ماھارىتىڭىز ۋالبۇلدا پاس چىقدە .  
رېش ماھارىتىڭىزدىن نۇرغۇن يۇقىرىكەن !  
ئېڭىز ، قاملاشقان ، قارا قاش يىگىت سىرتقا ئالدىراپ يۈرۈپ كەتتى .

ئىلى گەمناز يىسى تۆت كوچىنىڭ دوقۇمۇشىغا جايلاشقان .  
غەربكە كەتكەن يولى نۇۋىگورد ، يەنى 1920 - يىلىدىن كېيىن

رۇسلار ، تاتارلار ۋە بىزى ئۇيغۇر - ئۆزبېك بايلىرى تەر تۆكۈپ  
 بەرپا قىلغان مەھەللە . بۇ كوچا ۋالىڭ قادر بېغىغا بېرىپ تاقىلىدە.  
 دۇ . سادىروف مۇشۇ يول بىلدەن باغچىغا بېرىپ ھەر كۈنى  
 ئەتىگەنلىكى يۈگۈرۈپ چېنىقىدۇ . گىمنازىيىنىڭ شەرقى ، ياغاچ  
 كۆۋرۈكتىن ئۆتسىڭىز لە غۇلجىدىكى ئەڭ چوڭ زاۋۇت — شېڭ  
 شىسىي پايدىلارغا تايىنىپ سالدۇرغان ئۇن زاۋۇتى بىلەن ئە.  
 لېكتىر ئىستانسىسى . گىمنازىيىنىڭ جەنۇب بىقىندا ئىلى ئۇي-  
 خۇر ، قازاق ، قىرغىز كۈلۈبى بار . بۇ يەردە 1933 -  
 يىلىدىن 1940 - يىلىخىچە سانايىنەپسىز قۇرۇلۇپ نۇرغۇن  
 درامىلار ئۆينالغان ، نۇرغۇن تالانت ئىكilmىرى ئۆز ماھارەتلەرە.  
 نى كۆرسەتكەن . بولۇپمۇ ئىسهاقبېك لۇيجاڭ قازاق - قىرغىز  
 ئۇيۇشمىسىنىڭ باشلىقى بولۇپ كەلگەندىن كېيىن ، مائارىپ ،  
 سەئىت ۋە خىلمۇ خىل كۈرۈزۈكلەر گۈللىنىپ كەتكەن . ئۇزۇن  
 يىللار نادانلىق ، قاششاقلق ۋە نامراتلىقىنىڭ دەردىنى تارتقان  
 ئىلى خەلقى يېڭى مەكتەپ ، سەئىت ۋە مەدەننەتىنىڭ باشقا  
 ساھەللىرى بىلەن ئۇچرىشىپ دەۋرگە ، شېڭ دۇبىنگە چىن دىلە.  
 دىن رەھمەت ئېيتىشقاندى . مانا ھازىر بۇ گۈللىۈككە ئۇششۇڭ  
 چۈشتى . بەرگىلەر قۇرۇپ ، غۇنچىلار سولاشتى . گىمنازىيىنىڭ  
 ئەڭ ياخشى ئوقۇتقۇچىلىرى تۈرمىلەرگە سولاندى ، ئەڭ ياخشى  
 ئوقۇغۇچىلىرى خانىۋەيران ، ئىز - دېرىھ كىسىز . ۋەھىمىدىن قۇ-  
 تۈلۈش ئۈچۈن بىرلا يول قالدى — سوۋېت ئىتتىپاقيغا  
 قېچىش .

سادىروف ئېڭىز تېرەكلىر تۈۋىدە ئۆيناقشىپ ئېقىۋاتقان  
 سۇنى ياقىلاپ كېتىپ بېرىپ ، تېڭى يوق خىيال دېڭىزىدا ئۆز -  
 مەكتە ئىدى . ئۇ سوۋېت ئىتتىپاقيغا پۇتۇن ئىخلاصى بىلەن

بېرىلگەن، سوتسيالىزم، كومۇنىزم ئەقىدىسى ئۇنىڭ ۋۇجۇ-  
 دىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالغان، كىمكى بۇ ئەقىدىگە قارشى تۇردى-  
 دىكەن، ئۇ ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق دۇشىنى دەپ قارايدىغان،  
 ئۆزى بۇ ئەقىدىسىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇش، ئۇنىڭ مېۋە-  
 سىنى كۆرۈش ئۈچۈن پۇتۇن ۋۇجۇدى بىلەن ئۆگىنىش، پىكىر  
 قىلىشقا بېرىلگەن يىگىت ئىدى. ئۇ كۈندىلىك «شىنجاڭ گېزى-  
 تى» نىڭ خەلقئارا بەتلەرىنى ئوقۇپ، دۇنيادا بولۇۋاتقان ۋەقە-  
 لەرنى يادقا بىلەتتى. هازىر سوۋېت ئارمىيىسى گېرمانىيە ئارمە-  
 يىسىنى چېكىندۈرۈپ نەگە باردى، تىنچ ئوكىياندا فىلىپىن،  
 ۋېيتىنام، جەنۇبىي ھىندىستاندا، جۇڭگو تۇپرقيدا بولۇۋاتقان  
 سوقوشلار، موسكۋادىكى تاشقى ئىشلار مىنلىرىلىرى يىغىنى  
 ھەتتا شىنجاڭدا ھەر كۈنى بولۇۋاتقان ئىشلار، مەسىلەن: گو-  
 منداڭنىڭ شىنجاڭغا قول تىقىشى، شېڭ شىسەپنىڭ كۈندىن -  
 كۈنگە غالىجرلىشىپ سوۋېت ئىتتىپاقي، جۇڭگو كومپارتىيىسى-  
 گە قارشى ئېلىپ بېرىۋاتقان ھەرىكەتلەرىنى تولۇقى بىلەن ئۆز-  
 لەشتۈرۈپ بارماقتا ئىدى. ئۇ قانداق قىلىپ خەلقنى تەشكىل-  
 لەپ، سوۋېت ئىتتىپاقيدىن ياردەم ئېلىپ شېڭ شىسەي ھاكى-  
 مىيىتىنى ئاغذۇرۇش ئۈچۈن قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرگىلى  
 بولاركىن دېگەن مەسىلەدە يېقىنلىرى بىلەن دائىم سىردىشاشتى-  
 لېكىن ئۇ كەم سۆز، ئېغىر - بېسىق، ئېوتىياتچان يىگىت  
 بولغاچقا، ئۆز غەزىپىنى ئۇڭايلىقچە ئاشكارىلىمايتتى. بۈگۈن  
 ئۆزىنىڭ سوْيۈملۈك ئوقۇغۇچىلىرىغا زىيانكەشلىك قىلغان جا-  
 سۇس ئالدىدا ئۆز غەزىپىنى يوشۇرالماي بىرنهچە ئېغىز قاتىقى  
 گەپ قىلىۋەتتى. مانا ئۇ ھازىر ئەندىشىدە. ئۇ بىرى بىلەن  
 قانداق قىلىش كېرەك دېگەن ئىش بىلەن مەسىلەتلىك شەكى-  
 كىم بىلەن؟ ئۇنىڭ يادىغا ئابدۇكېرىم ئابباسوف، رەخمجان  
 سابىر حاجى، ئەنۋەر مۇسا بايوفلار كەلدى. ئۇلار بىلەن ئۇيغۇر  
 ئۇيغۇشمىسىدا تونۇشۇپ قالغان، ئۇلار سادىروف بىلەن پىكىرداش

ئىدى. بىر قېتىم سادىروف ئابباسوفنىڭ: «ئىمكาน بولسا بول-  
شېۋىكلار پارتىيىسىگە ياكى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىگە  
ئەزا بولۇپ كرەتتىم» دېگىننى ئاڭلاب قالغان. رەخىمجاننىڭ  
«خەلقنى قوزغىساقلار شېڭ شىسەينى چوقۇم ئاغدۇرالايمىز» دې-  
گىننى، ئەنۋەر مۇسابايوفنىڭ: «خەلق قوزغالسا مەن ئىك-  
كى - ئۈچ مىڭ ئادەمنى ئەڭ ياخشى مىلتىق، پىلىمۇت بىلەن  
قورالاندۇرالايمەن. زۆرۈر تېپىلسا تانكا، ئايىروپىلانلارنىمۇ  
سېتىۋېلىشىقىمۇ تېيىارمەن. ۋەسلىم كەتسە مەيدىلى، مىللەي زۇ-  
لۇمىدىن قۇتۇلساقلابولاتتى» دېگەن سۆزلىرىنى يادىدا ساقلىغان.  
قايسىسغا بېرىش كېرەك؟ «ئۇلارنىڭ ئۈچلىسىلا باي بالىلە-  
رى. باي بالىلىرىنىڭ سۆزلىرىگە ئىشىنىپ كەتكلى بولارمۇ؟»  
دەپ ئويلىدى ئۇ. ئۇنىڭ يادىغا بىردىنلا بۇرناكۇن بولغان بىر  
ئىش كەلدى: گىمناز يىيده ياقۇپ پۇچى ئىسىملىك بىر ئوقۇغۇ-  
چى پۇتىدىكى ساقايىماس تەمرەتكىسىنى تېڭىۋېتىپ پۇچلىق قە-  
لىپ: «ھېلىقى چاغدا ئۇچقۇچىلار بىلەن ئېلىشقا ندا مەنمۇ بار  
ئىدىم. شۇ چاغدا پۇتۇمغا ئوق تەگكەن، تېخىچە ساقايىمىدى»  
دېگەن. ئەتسىلا ئۇنى تۇنقلى ئادەم كەلگەن. ئۇنى ۋالبۇل  
مەيدانىدىلا ئىككى ساقچى كېلىپ تۇقان. ئوقۇغۇچىلار ساقچىلار  
بىلەن جىدەللەشكەن، مۇئەللەملەر ئارىلىشمالىغان، شۇ چاغدا  
مەكتەپ دېرىزلىرىگە ئەينەك قويۇپ يۈرگەن ئىينەكچى ساقچى-  
لارنى چەتكە تارتىپ بىرنېمىلەرنى دەپ بىر نەرسە بەرگەن.  
ساقچىلار ۋارقىراپ - تىللاپ، پوپوزا قىلىپ قويۇپ كېتىپ  
قالغان.

سادروف ئەينه كچىنىڭ يېنىغا باردى.

— ئاكا! — دېدى ئۇ ئۆڭۈپ كەتكەن قارا تېرىكىدىن شىم - تۈجۈركا، بېشىغا ئىسکى بۇك كىيىۋالغان قارىقۇمچاق، قاڭشارلىق، سول كۆزى سەل قىسىقراق ئادەمگە مۇلايمىلىق بىلەن، — ئۇلارغا نىمە دېدىڭىز، ئۇڭايلا ئېرتىتىڭىزغۇ؟

- ياخشى گەپ قىلدىم.  
 — خەنزاوۇچە بىلدەمىسىز؟  
 — رۇسچە سۆزلىدىم.  
 — ئۇلارنىڭ رۇسچە بىلدەغىنىنى نەدىن بىلىسىز؟  
 — رۇسچە سۆزلەش ساقچىلار ئۈچۈن يېڭى مودا.  
 — سۆزلىكىتىڭىز گىلا قويۇۋەتمىگەندۇر؟  
 — بىر ئايلىق تاپاۋتىسىمنى يانچۇقىغا سالدىم.  
 — ھەر بىر چاتاقچىغا بىر ئايلىقىتىنى خەجلىسىڭىز،  
 ئۆزىتىڭىز يېڭۈدەك نانغىمۇ ئېشىنالمايسىز جۇمۇڭ.  
 — ئۇنىڭسىزمۇ خلق ئاج - يالىڭاج ئۆكام، سىلەر ئەپەندىلەر نان ئۈچۈن كۈرەش - سوتىسىالىزىم ئۈچۈن كۈرەش دېگەن سۆزنى قانداق شەرھلىيسلەركىنتاڭ. مېنىڭچە، ئۇ سۆز-نىڭ مەنسى كۈرەش قىلمىساڭ نامراتلىقتىن قۇتۇلمايسەن دې-گەن بولىدۇ.  
 ئاندىن كېيىن ئۇ رۇسچە شېئىر ئوقۇدى.  
 — ماياكۈۋەتكىينىڭ شېئىر بىرغا ؟ - دېدى سادىروف  
 ھەيران قېلىپ، - ئەدەبىياتقا قىزىقىدىكەنلىرى - ھە؟  
 — سىز رۇسچىنى نەدە ئۆگەنگەن؟  
 — ساگودا.  
 — بەللى، ساۋاقداش چىقىپ قالدۇق. مەنمۇ ساگودا بولغانمەن.  
 — ھە، ھە ... كېيىنچۇ؟  
 — كېيىن ... - ئۇ مۇرسىنى چىقىرىپ قويدى. بۇ ھەرىكەتتىن سادىروف نۇرغۇن مەنلىرىنى چۈشەندى. ئۇ:  
 — ئىسمىتىڭىز نېمە؟ - دەپ سورىدى.  
 — قاسىمى دېسىڭىز بولىدۇ.  
 — دوست بولايىلى، مېنىڭ ئىسمىم ساتتار، فامىلەم سادىروف، تۇرپانلىقەن، ئۈچ يىلىنىڭ ئالدىدا سۈرگۈن قىلى-

ئىپ ئۇرۇمچىدىن بۇ يەرگە كەلگەن.

— مەن سۈرگۈنلەرگە ئامراق. لېنىمۇ، ستالىنىمۇ سۈر-  
گۈن قىلىنغان. سۈرگۈن قىلىنىش سىزدە نەپرەت، غەزەپ پەيدا  
قىلىدۇ. غەزەپ - نەپرەت قىممەتلىك بايلىق، بولۇپمىز ھازىر.  
ئۇلار بىللە چۈشلۈك تاماق يېدى. ناچار كىيىنگەن، قول-  
لىرى قاداق، كەم سۆز، لېكىن ھەربىر سۆزى كىشىگە تەسىر  
قالدۇرالايدىغان، تېخى ئوتتۇزغا كىرمىگەن بولسىمۇ ئېغىر ئەم-  
گەك، قىين تۇرمۇش ئۇنىڭ چىرايىنى قىرقى ياشلىق ئادەمەك  
قىلىپ قويغان بۇ ئادىي ئادەم بىردىنلا سادىروفقا بۇيۇڭ ئىنسان  
بولۇپ تۇيۇلۇشقا باشلىدى. ئۇ ئادەم ئۆزىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەذ-  
لىرىنى قىسىقلا قىلىپ سۆزلەپ بەردى. ئۇ سادىروفتىن تۆت  
ياش چوڭ ئىكەن. بۇ يىل يىگىرمە سەككىز ياشقا كىرپىتۇ.  
ئىسمى ئەخەمەتجان ئىكەن، 1914 - يىلى مۇشۇ شەھەردە تۇغۇ-  
لۇپتۇ. دادىسى نادر مەھمۇت ياخشى سازچىكەن، ياغاچچىلىق،  
موزدۇزلۇق، كېسىكچىلىك قىلالاتتىكەن. قاسىمى دادىسىنىڭ  
ناخشا، چۆچە كىلىرىگە تولىمۇ قىزىقاتتىكەن. ھەر كۈنى ئۇخلاش  
ئالىددا دادىسىنىڭ بويىنغا ئوڭ قولىنى سېلىپ ئوڭ پۇتنى  
دادىسىنىڭ قورسىقىغا ئارتىۋېلىپ: «ھېكايدە ئېيتىپ بېرە ئەم-  
دى» دەيتتىكەن. دادىسىنىڭ ھېكايدىسى ئانسىنىڭ «ئەللىي»  
لىرىدىنىمۇ قالتىس تەسىر قىلالاتتىكەن. ئۇ شۇ چۆچە كەلەرنىڭ  
سەرلىق ۋەقەلىرىنى ئائىلاب يېتىپ ئۇخلاپ قالاتتىكەن.  
1920 - يىلى ئۇنىڭ دادىسىنى ئۇيغۇر بايلىرى لۇكچەكلىرىگە  
ئۇرۇزۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىدىكەن. ئالته ياشلىق بالىنىڭ بۈرۈكىدە  
زامان زومىگەرلىرىگە قاتىققى نەپرەت پەيدا بولۇپ، ۋۇجۇدىدا  
قىساس ئوتى يالقۇنلايدىكەن. ئۇنىڭ ھەدىسىمۇ يوقسۇزچىلىق  
دەرىدىه ئۆپكە كېسىلى بىلەن ياش تۇرۇپ ئۆلۈپ كېتىدىكەن.  
ئۇ تاغىسى ئۆمەر قاسىمىنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا باشلانغۇچ مەك-  
تەپتە ئوقۇيدىكەن. تاغىسى ئۆمەر قاسىمى تاشكەنتتە سانائەت

ئىنسىتتۇتنى تۈگەتكەنىكەن. بۇ يەردە باشلانغۇچ مەكتەپتە ئو-  
 قۇنتۇرۇچىلىق قىلىدىكەن. ئۇ ئۆزىنگە ۋە ھەدىسى شەرۋانەمنىڭ  
 يالغۇز ئوغلىغا ئىستىقبال ئىزدەپ ئاخىر سوۋېت ئىتتىپاقدىنىڭ  
 يەركەن ئەھرىنگە كېتىدىكەن. قاسىمى تاغىسىنىڭ فامىلىسى  
 ئىكەن. ئەخەمەتجان باشلانغۇچ، تولۇقسىز ئوتتۇرا ۋە تولۇق  
 ئوتتۇرا مەكتەپلەرنى تىرىشىپ ئوقۇپ ئەلا نەتىجە بىلەن پۇتتۇردى-  
 دىكەن. ئانىسى ئۇزۇن ئۆتىمەي ۋاپات بولىدىكەن. 1932 - بىلى  
 ئالماۇتا شەھىرىدە تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنى تۈگەتكەن يىلى تاغد-  
 سى يوقىلاڭ بىر جىنابىت بىلەن سۈرگۈن قىلىنىدىكەن. ئەخ-  
 مەتجان تۇرمۇش ھەلەكچىلىكىدە مەدىكارچىلىق قىلىدىكەن.  
 كۈنگە ئون - ئۇن ئىككى سائەتلەپ قۇرۇلۇشلاردا خىش كۆتۈ-  
 رۇپ، لاي توشۇپ، يۈك ئاپتوموبىللەرغا يۈك قاچىلاپ ئۇن  
 سەككىز ياشلىق قەيسەر چاغلىرىنى ئېغىر ئەمگە كە سەرب قىلدا-  
 دىكەن. ئۇ بەزى كۈنلىرى كۈندۈزى ئىشلىگىنگە قانائەت قىلدا-  
 ماي كېچىلىرىمۇ تۆت - بەش سائەت ئىشلەپ بىر سوتىكىدا  
 بەش - ئالىتە سائەتلا ئۇخلايتىكەن. ئۇ ھازىرىمۇ مىنۇت بىكار  
 تۇرۇپ فالسلا قىينلىدىكەن، ھۇرۇنلۇق، راھەتكە بېرىلىش  
 ئۇنىڭ ئۇچۇن تولىمۇ يېرگىنچىلىك ئىكەن. لېكىن ئۇنىڭ  
 قاتىق ئىشلەپ پۇل تېپىپ باي بولۇش نىيىتى يوقەن. ئۇ،  
 ئىنسان مۇشۇنداق بولۇشى كېرەك دېگەن چۈشەنچىدىكەن ...  
 ئۇ كېيىن نەمدەنگانغا بېرىپ باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇتقۇچىد-  
 سى بولىدىكەن، ياخشى ئىشلەپ ئىنازەت تېپىپ ساگودا، كېيىن  
 موسكۋادا ئوقۇيدىكەن ... بۇ يىل 6 - ئايدا چۆچەك ئارقىلىق  
 بۇ يەرگە كەپتۇ. ئۇ موسكۋادا نېمە ئوقۇغانلىقى، 1936 -  
 يىلىدىن 1942 - يىلىغىچە بولغان ئالىتە يىل ئىچىدە بېشىدىن  
 ئۆتكەنلىرى ھەققىدە قىسىقلا قىلىپ:  
 — سوۋېت ئىتتىپاقدىنىڭ مەركىزى موسكۋا شەھىرىدە  
 مەن ئادەم نېمە ئۈچۈن ياشайдۇ، كىم ئۈچۈن ياشайдۇ دېگەن

سوئاللارغا جاۋاب تاپتىم. ئۇچ خىل ئادەملەر بولىدىكەن: بىر خىللەرى پەقەت ئۆزى ئۇچۇنلا ياشايىدىكەن، يەنە بىر خىللەرى بىر بۆلەك ئادەملەر (قەبىلە، مىللەت، گۇرۇھ) ئۇچۇنلا ياشايىدىكەن، ئاخىرقى بىرلىرى ناھايىتى ئاز بولىدىكەن، ئۇلار پۇ-تۇن ئىنسانىيەتنىڭ بەختى ئۇچۇن ياشايىدىكەن. مەن ھازىر بەلكى ئىككىنچى خىلىغا كىرىھەمەن، لېكىن نىشانىم ئۇچىنچى خىلى! — دېدى.

«بىر ئەينەكچى بۇ خىل گەپلەرنى قىلالامدۇ، بۇ چوقۇم بىر سىرلىق ئادەم» دەپ ئويلىدى سادىروف. ئۇلار ئەخەمەتجازنىڭ كىچىك دادىسى ناسىر كېسىكچىنىڭ ئۆيىدە پات - پات ئۇچرىشىپ تۇردى. سادىروف مانا ھازىر ئۆزىگە بىر مۇڭدىشىدە. خان ئادەم ئىزدىگەندە ئاشۇ ئەينەكچى يادىغا كەلدى. ئۇ كەينىگە ياندى، ناسىر كېسىكچىنىڭ ئۆيىگە بارماقچى بولدى. لېكىن «كەينىمگە ئادەم كىرىۋالغان بولسىجۇ؟» دەپ ئويلىدى. ئۇ ھېلىقى ئەينەكچىگە زىيان يېتىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ قەدىمەنى توختاتى ۋە مەقسەتسىزلا نوۋىنگورد مەھەلللىسىنىڭ توتىنچى كوچىسىغا بۇرۇلدى.

ئىككى تەرىپى قويۇق تېرەكلىك، كوچىلار پاكىز سۈپۈرۈ-لۇپ سۇ سېپىلىكەن، ئۇستى قاڭالتىرلىق، دېرىز بىلىرى كوچىغا قارىغان، قاپقىلىق هويلىلارغا كەڭرى ئېچىلغان سىرلانغان دەر-ۋازىلاردىن قارسالىڭ، هويلىدىكى باغ، گۈللەر كۆرۈنۈپ تۇرىدە. خان تولىمۇ چىرايلىق تاتار بایلىرىنىڭ ئۆيلىرى ئۇنىڭ زوقىنى قوزغايتتى. ئۇ بایلىرىنىڭ ئۆيلىرى ئالدىدىن ئۆتكەندە، دەرۋازا يېنىدىكى بەندىڭلەردا ئولتۇرۇشقان سېرىق چاچ قىزلار، مەغ-رۇر يىگىتلەر ئۇنىڭغا ئۆز پاراغەتلەرىنى كۆز - كۆز قىلىۋاتقاز-دەلەك كۆرۈنەتتى. شۇنداق چاغلاردا ئۇ تۇرپاننىڭ غەربىدىكى ئۆزىنىڭ توپلىق يېزىسى، ئۇ يەردە يالاڭ ئاياغ يۈرۈشكەن، بەدەنلىرى قاسماق بالىلارنى، ئاپتاپتا كۆيۈپ، قورۇلۇپ كەتكەن

جاپاکەش ئاياللارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەتتى.

«مېنىڭ خەلقىم قاچانمۇ تۇرمۇشىنىڭ لەززەتىنى كۆز - رەر ! — دەيتى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە، — شۇلارغا سوۋېت ئىتتىپاقىدەك تۇرمۇش يارىتىپ بېرىش يولىدا ئۆلۈپ كەتسەڭ ئۆزۈڭنى بەختلىك ھېسابلىسىڭ بولىدۇ. »

— سادىروف !

ئۇ يانغا قارىدى. كۆك دەرۋازىلىق تاتار بېيىنىڭ دەرۋازا ئورۇندۇقىدىن قىسقا يەڭىلىك كۆڭلەك كىيىگەن، چىراىلىق بۇ - رۇت قويۇۋالغان بىر يىگىت ئۆرە تۇرۇپ ئۇنىڭخا قاراپ ماڭدى. — خەمت ! — سادىروف. ئۇ ۋالبۇل ئوينىاپ دوست بولخان يىسگىتنى كۆرۈپ خۇشال بولدى، — قاچان كەلدىڭ ؟ ئۇلار رۇس ئادىتىچە يېرىم قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى.

— بىكارمۇ سەن ؟

— بىزگە تەتلىل، بىكارمەن.

— يۈر ئەمىسە، زايومكىدا ئوينىاپ كېلىمىز. خادىك تېيار.

سادىروف خەمت بىلەن بىلە هوپلىغا كىردى. هوپلىنىڭ ئوتتۇرسىدا قۇدۇق، سالاسۇن بىلەن تورالغان باغ، باغانىڭ ئوتتۇرسىدا چىراىلىق راۋاق بار ئىدى. راۋاق كۆك سىرلانغان، گىلەم، كۆرپىلەر سېلىنغانىدى.

— بۇ ئالداڭاروفلارنىڭ هوپلىسى، — دېدى خەمت راۋاقتا ئولتۇرغاندىن كېيىن سادىروفقا چاي قۇيۇپ، — بىزنى قوغدايدۇ، قازان تاتارلىرىدىن. هازىر چوڭ بېيمىز مۇ شۇ كىشى. ئاخشام كەلدىم، ئەتە كېتىمەن، كىم بىلدى، تۇتۇلۇپ قالىمەنمۇ تېخى. هازىر ھۆكۈمەتكە قارشى قوزغالغانلاردىن ئۇ - لارنى تۇتىدىغانلار نەچچە ھەسسە كۆپ.

— بىزنىڭ بالىلار قانداقراق ؟

— گىمنازىيىدىن دەسلەپ تۆت بالا چىققان ، ھە شۇ ،  
نۇرى باشلىق . ھازىر ئۇلار ئون تۆتكە يەتتى . مىڭمارالدىكى  
سوقۇشتا تۆت يىگىت قۇربان بولدى .

— ئۇلار قورال تۇتالىغۇدەك بولدىمۇ زادى ؟  
— ھازىر ھەممىسلا مەرگەن . بولۇپمۇ نۇرى ، كۆزىگە  
ئىلىشقانى قويمايدۇ .

— ئۇ ھەممىدە ياخشى ئىدى .

— ئۇ شېئير يازىدۇ ، توختىماي كىتاب ئوقۇيدۇ . يەرگە  
بۈرۈق چۈشمەستە ئورنىدىن تۇرۇۋېلىپ بىر چېلەك سوغۇق  
سۇنى بېشىدىن قوېيدۇ . ئۇ سوۋۇرۇۋەقا تەقلىد قىلماقتا ، ئەڭ  
قىيىن ، خەتلەرىك ئىشلارغا بىرىنچى بولۇپ ماڭىدۇ !

— ئۇنى ئاسراڭلار ، بىھۇدە قۇربان بولمىسۇن - دە !

— ئۇنى ئىككى تاتار ئاسراۋاتىدۇ !

— بۇ نىمە دېگىنىڭ ؟

— ھەدە - سىڭىل ئىككى قىز ئۇنى تالاشماقتا .

— نىلقىلىق قىز لارما ؟

— ياق ، بىلىسەن ، ھېلىقى سەھرالىق مىڭبېگگە تەگىمن  
ئاسىيە ئابىستەينىڭ قىزلىرى .

— ئاڭلىغانمەن . قىز لار قوغدىيالمايدۇ ، ئۇنى نابۇت قد-

لىدۇ ، ئۇنداق ياشلار بىزگە زۆرۈر ، بولۇپمۇ ھازىر !

— ئادەملەرىمىز كۆپەيمەكتە . سىگانچىسىغا كۆچۈپ يۇ-  
رۇپ جان ساقلاۋاتىمىز . مەن سوۋىت كونسۇلىنىڭ ماشىنىسى  
بىلەن كەلدىم . چېڭىراغا قورال سودىسى بىلەن بېرىپ كېلىشىم .

— ھەل بولدىمۇ ؟

— يىگىرمە تال بەشئاتار ، ئۇن ساندۇق ئوق مىڭ قويغا  
توختىدى .

— زايومكا خەتلەرىك ئەمەسمۇ ؟

— ھەممە يەر خەتلەرىك ، خەتلەرىدىن قورقسالىڭ شېڭ دۇ-